

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Slægten

Citation: Skjoldborg, Johan: "Slægten", i Skjoldborg, Johan: *Slægten*, 1925, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_08-shoot-idm140074492799888/facsimile.pdf (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Slægten

Hvad Sørenme ^(hæller om igen) En, to, tre. — Og saa meget har a set af Verden, at de her bette Ka'le kan *jen* Mennsk' ikke svire op, om han saa soldede fra Morgen til Aften ti Aar i Træk, — derfor garenteres.

KRÆSTEN. Ja du skal ha' Tak, Per, men de kan ikke klare det.

PER KOLD ^(forundret). Kan de ikke klare det! ^(forsagt) Kan de virkelig ikke klare det. Ja, saa staa det hele sgu stille — a kan forstaa mange Ting, og a kan forstaa, at Jorden er rund, men det her kan a Fan flytme ikke faa ind i mit Hoved. ^(for sig selv) Ja, der har vi det, han skulde aldrig ha' været fra Hedegaard, Fans ogsaa. ^(højt) A vil ligegodt sige saameget, at Ung-Graves skulde aldrig ha' været afsted. Han har vist heller aldrig forlangt det. Og hvem har tvunget ham? Skulde det ikke være stort? Var det ikke en Smule for at prale? Ja, det er dig a spør, Kræsten Gravesen.

KRÆSTEN ^(stiltfærdig, bekendende). A har selv tænkt paa det samme. A vil ikke mere gøre mig til af noget. A er i den her Tid kommen til at forstaa, at det er det stille dagligdags Liv, det kommer an paa. Bare En kunde være stille, saa tror a ogsaa, En kunde blive lykkelig.

ANN' KATRIN' ^(praktisk). Men hvad saa nu? Vi skal ha' Rede paa det — —

KRÆSTEN. Ja, a véd snart ikke — han er ikke Bonde, han har ingen Eksamen, hvad er han til? hvad er han værd?

KAREN ^(træder kæk frem). Hvad han er værd? Hvad Ung-Graves er værd? Han er den sandfærdigste og vel nok den stærkeste af jer allesammen, naar det kommer til Stykket — Og *han* har Fremtiden for sig. ^(med fuld Kraft og Evidenshed) Jeg tør betro ham mit Liv!

(Bevægelse)

UNG-GRAVES ^(rask hen til hende). Aa, Karen! ^(griber hendes Haand) Tak skal du ha' — Tusind Tak for dit Svar! ^(til sig selv og dem alle med en usædvanlig, gennembrydende Kraft og Lykkefølelse) Nu er jeg glad — nu har jeg et Maal! Nu er jeg stærk. — —

AXELSEN ^(betænkel'g). Ja, dether synes jeg nu ikke saa godt om.

KAREN. Jeg tænkte liesaadanne, Far', men da jeg saa Ung-Graves staa der saa ene, var det paa én Gang som mit Hjerter blev levende.

PER KOLD. Jo, Axelsen, lad dem faa hverandre, de passer saa knusende godt sammen. Og naar de begge to saa gerne vil — er det saa i Grunden ikke det vigtigste.

AXELSEN *(ryster lidt paa Hovedet)*. Hm, — ja — men . . .

KAREN *(ser spørgende hen til Gl. Graves)*.

GL. GRAVES *(rejser sig)*. Se, de Unge har jo hørt sammen fra Børn af, og vi har vel egentlig allesammen tænkt, at de skulde blive sammen ogsaa som store. Og véd I hvad *(mildt)* a tænker Karen er den, der kender Ung-Graves bedst, naar det kommer til Stykket.

AXELSEN *(til de Unge)*. Naa, ja ja da.

ANN' KATRIN'. Ja, men hvad saa med Ung-Graves og saadan?

UNG-GRAVES *(illevlig)*. Det skal jeg sige dig, Bedstemor, nu vil jeg blive hjemme paa Hedegaard i mit Barndomshjem — det har jeg for Resten altid haft Lyst til og mere og mere i den sidste Tid. *(stærk)* Og nu skal der ta's fat!

PER KOLD *(glad)*. Det er rigtig Graves, ha, ha, *(gæmber sig i Glæde paa Albuene)* Vi vil være ved hverandre allesammen — ikke ogsaa. Saa skal det Fanflyttme nok gaa.

GRAVES *(gækr hen til Vinduet hvor han bliver staaende og ser ud)*

PER KOLD. Hør nu Godtfolk! *(hiver Seddelbogen frem igen)* Da En nu har faaet Hul paa Posen, ha ha, *(holder Seddelbogen i højre Haand og dasker den ned i venstre)* Se, de bette Ka'le her, de skal nu sættes hen til der kommer en ny Kræsten Gravesen paa Hedegaard. *(med Blik i Øjet til de Unge)* for det kommer der naturligvis. Og den Dag han bliver døbt, den Bette, saa skal de her ligge paa hans Bord. *(listig)* I har kun set det ene Rum — jamen der er Fan flyttme to! *(viser Seddelbogen)* ha ha ha! *(blinker gemydlig)* Jo, hold bi, der er Penge i Kassen endnu!

ANN' KATRIN'. Du er en Prygl, Per. Det har du altid været *(til Gl. Graves)* A tykkes du falder i Tanker, bette Far!

GRAVES *(vender sig langsomt)*. A staa og ser paa vor Mark.